

Sygn. akt I C 1668/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Beata Olewińska

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2017 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **R. S.**

o zapłatę kwoty 954,15 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt **I C 1668/16**

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła

o zasądzenie od pozwanego R. S. kwoty 954,15 zł oraz kosztów sądowych

w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 16.09.2014 r. zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony, której integralną część stanowił regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych. W związku z tym wykonywała usługi będące przedmiotem umowy, natomiast pozwany zobowiązany był do zapłaty z tego tytułu wynagrodzenia na jej rzecz. Do dnia sporządzenia pozwu pozwany nie dokonał zapłaty wynagrodzenia objętego powództwem z tytułu świadczenia powyższych usług telekomunikacyjnych. W związku z rozwiązaniem umowy przed upływem okresu na jaki została zawarta, z przyczyn leżących po stronie pozwanego, na podstawie § 16 pkt 13 zaakceptowanego przez niego regulaminu oraz w związku z art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne, obciążyła zatem pozwanego karą umowną. Biorąc zaś powyższe pod uwagę, pismem z dnia 25.07.2016 r. wezwała pozwanego do zapłaty należności. Wezwanie do zapłaty nie spowodowało jednak uregulowania zadłużenia wobec niej. Strona powodowa wskazała też, że dokonała kapitalizacji odsetek ustawowych za okres od dnia wymagalności roszczenia dochodzonego niniejszym powództwem do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc wytoczenia powództwa.

Postanowieniem z dnia 25.10.2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przekazał sprawę do tutejszego Sądu, w

uzasadnieniu tego orzeczenia wskazując, iż niezasadna jest część roszczenia w zakresie kary umownej (art. 483 § 1 k.c. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 r., III CSK 288/06, OSP 2009/4/39).

W piśmie z dnia 02 grudnia 2016 r. usuwającym braki formalne pozwu strona powodowa podtrzymała wszystkie żądania określone w pozwie, jedynie prostując, że aneks do umowy nr (...) omyłkowo został wskazany w pozwie jako umowa. Nadto wniosła o dopuszczenie dowodu z umowy nr (...) z dnia 08.09.2012 r. na okoliczność zawarcia umowy pomiędzy stronami, określenia warunków świadczonych przez nią na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych oraz ustalenia wysokości opłat za ww. usługi.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, w szczególności podnosząc, że rozwiązanie umowy wskazanej w pozwie nastąpiło z przyczyn nie leżących po jego stronie,

a spowodowane było problemami technicznymi z dostępem do Internetu. Złożył do akt wykaz zgłoszeń tych problemów technicznych w salonie (...), w którym zawarto umowę, a także pismo wypowiadające umowę z dnia 16 października 2015 r. wraz z załącznikiem potwierdzającym wpłatę przez niego kwoty 228,20 zł tytułem zaległości wskazanych w tym piśmie. W związku z tym Sąd zobowiązał pełnomocnika strony powodowej do ustosunkowania się na piśmie do zarzutów pozwanego zgłoszonych na rozprawie,

w szczególności, że rozwiązanie umowy wskazanej w pozwie nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie pozwanego, a spowodowane było problemami technicznymi

z dostępem do Internetu.

W piśmie procesowym z dnia 16 lutego 2017 r. strona powodowa zaprzeczyła, jakoby rozwiązanie umowy nr (...) nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie pozwanego, a spowodowane było problemami technicznymi z dostępem do Internetu. Wniosła o dopuszczenie dowodu z kopii odpowiedzi na reklamację z dnia 6 maja 2015 r. na okoliczność uznania reklamacji pozwanego, poinformowania go o przyczynach trudności technicznych występujących w lokalizacji Osiedle (...), D. oraz o ich zażegnaniu. Potwierdziła, iż w dniu 17 kwietnia 2015 r. pozwany zgłosił za pośrednictwem infolinii zastrzeżenia techniczne co do usługi mobilnej P. O.. Co więcej, weryfikacja okoliczności przedmiotowej sprawy wykazała, iż we wskazanej przez pozwanego lokalizacji - Osiedle (...), D. - występowały trudności techniczne, które mogły wpływać na jakość korzystania z Internetu. Jednocześnie pozwany został poinformowany, iż ustawienia w tej kwestii zostały poprawione, obecnie świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się w sposób prawidłowy. Mając jednak powyższe na uwadze, podjęła decyzję

o przyznaniu upustu do abonamentu w wysokości 50 zł na dwa okresy rozliczeniowe (łącznie 100 zł). Wskazała natomiast, iż pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż pomiędzy postępowaniem reklamacyjnym a datą wypowiedzenia umowy nadal występowały problemy techniczne w trakcie korzystania z usługi mobilnej P. O.. W szczególności pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, pomimo iż reklamacja złożona przez niego w kwietniu 2015 r. zakończyła się dla niego pomyślnie.

Na rozprawie w dniu 15 marca 2017 r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, w szczególności podnosząc, że problemy techniczne z dostępem do Internetu zaistniały dopiero po przeprowadzeniu się przez niego do P., co miało miejsce

w październiku 2013 r., a pojawiły się od marca 2015 r. przez okres 6 miesięcy. Niezrozumiałe jest więc twierdzenie strony powodowej o trudnościach technicznych występujących w lokalizacji osiedle (...) w D.. W związku z tym Sąd zobowiązał ponownie pełnomocnika strony powodowej do ustosunkowania się na piśmie w terminie 14 dni do zarzutów pozwanego zgłoszonych na rozprawie.

W odpowiedzi na to zobowiązanie Sądu, w piśmie procesowym z dnia 05 kwietnia 2017 r. strona powodowa wskazała, iż specyfika usługi mobilnej powoduje, iż na siłę sygnału oddziałuje wiele czynników zewnętrznych (o czym

klient był informowany m.in. w toku procesu reklamacyjnego). Co istotne, przedmiotowa kwestia znalazła swoje odzwierciedlenie w Regulaminie świadczenia Usług (...) dostępu do Internetu przez (...) Sp.

z o.o. dla Abonentów, w którym wskazano, iż operator świadczy usługi telekomunikacyjne

w ramach istniejących możliwości technicznych, o jakości zgodnej z normami (...) (§ 8 pkt 9). Powyższe oznacza, że przedmiotowa usługa (tj. zapewnienie dostępu do sieci Internet) jest świadczona zgodnie z dostępnymi warunkami i taka usługa może różnić się jakością

w zależności od miejsca, w którym kontrahent z niej korzysta. Jednocześnie przypominała, że pozwany został poinformowany, iż ustawienia w tej kwestii zostały poprawione, obecnie świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się w sposób prawidłowy.

Na rozprawie w dniu 08 maja 2017 r. pozwany oświadczył, że zawierając umowę ze stroną powodową nie otrzymał żadnego odrębnego Regulaminu świadczenia Usług (...) do Internetu przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów, który obowiązywałby w dacie zawierania tej umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 września 2012 r. strona powodowa (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z pozwanym R. S. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony (18 miesięcy), której integralną część stanowił Regulamin świadczenia Usług (...) przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów. W związku z tym wykonywała usługi będące przedmiotem umowy, między innymi dostępu do Internetu mobilnego P. O., natomiast pozwany zobowiązany był do ponoszenia opłat za wyżej wymienione usługi na jej rzecz.

Aneks do umowy nr (...) z dnia 13 września 2014 r. strony dokonały zmiany warunków powyższej umowy.

Dowód: odpisy Umowy o świadczenie Usług (...) nr (...) z dnia 08 września 2012 r., Aneksu do Umowy o świadczenie Usług (...) z dnia 13 września 2014 r.

i Regulaminu świadczenia Usług (...) (...) Sp. z o.o. dla Abonentów.

Usługa mobilna P. O. początkowo świadczona była do lokalizacji wskazanej w umowie pierwotnej, to jest D., os. (...), stanowiącej ówczesny adres zamieszkania pozwanego. W październiku 2013 r. pozwany przeprowadził się do P.

i zamieszkał przy ul (...), który to adres wskazany został w powyższym aneksie do umowy.

Od marca 2015 r. przez okres 6 miesięcy we wskazanej przez pozwanego lokalizacji występowały trudności techniczne, które wpływały na jakość korzystania z Internetu. Począwszy więc od dnia 03 kwietnia 2015 r. najpierw w Salonie (...) w D.,

w którym była zawierana umowa, aż do dnia 17 kwietnia 2015 r., już za pośrednictwem infolinii, pozwany zgłaszał problemy techniczne z tą usługą (zasięgiem lub brakiem transmisji).

Weryfikacja tych zgłoszeń przez stronę powodową wykazała, iż faktycznie we wskazanej przez pozwanego lokalizacji występowały trudności techniczne, które mogły wpływać na jakość korzystania z Internetu. Jednocześnie pozwany został poinformowany, iż ustawienia w tej kwestii zostały poprawione i obecnie świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się w sposób prawidłowy. Mając jednak powyższe na uwadze, strona powodowa podjęła decyzję o przyznaniu upustu do abonamentu w wysokości 50 zł na dwa okresy rozliczeniowe (łącznie 100 zł).

Dowód: wykaz zgłoszeń z dnia 23 stycznia 2017 r., odpis odpowiedzi na reklamację z dnia 06 maja 2015 r., zeznania świadków J. R. i S. K., przesłuchanie pozwanego.

Ponieważ świadczenie usługi (...) w dalszym ciągu nie odbywało się w sposób prawidłowy (kolejne zgłoszenie problemów z zasięgiem w dniu 06 maja 2015 r.), pozwany złożył rezygnację z tej usługi i zaprzestał dokonywania opłat od sierpnia 2015 r.

W tej sytuacji strona powodowa skierowała do pozwanego w dniu 16 października 2015 r. pismo nazwane wypowiedzeniem umowy, zawiadamiające o rozwiązaniu przez nią Umowy o świadczenie Usług (...) ze skutkiem na dzień 30 listopada

2015 r. Jednocześnie wezwała pozwanego do niezwłocznej zapłaty kwoty zaległości

w wysokości 228,20 zł, informując, że jeżeli kwota zadłużenia wpłynie na jej rachunek do 30 listopada 2015 r., pozwany nie zostanie obciążony karą umowną w wysokości wskazanej

w umowie, za rozwiązanie umowy przed upływem okresu na jaki została zawarta,

z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Pozwany uregulował powyższe zadłużenie dopiero w dniu 29 stycznia 2016 r., dlatego strona powodowa obciążyła go karą umowną (opłatą specjalną) w kwocie 839,20 zł, jak też opłatami za listopad 2015 r. w kwocie 75,98 zł.

Dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 16 października 2015 r. wraz z załącznikiem do wypowiedzenia umowy, odpisy faktury VAT nr (...)/15z dnia 03 grudnia

2015 r. i noty obciążeniowej nr (...) z dnia 10 grudnia 2015 r.

Pismem z dnia 25 lipca 2016 r. strona powodowa wezwała zaś pozwanego do zapłaty należności w kwocie 914,36 zł, określając, iż należność z faktury VAT nr (...) wynosi 75,16 zł. Wezwanie to pozostało jednak bez odpowiedzi.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 25 lipca 2016 r. wraz z dowodem nadania.

W Regulaminie świadczenia Usług (...) do Internetu przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów wskazano, iż operator świadczy usługi telekomunikacyjne

w ramach istniejących możliwości technicznych, o jakości zgodnej z normami (...) (§ 8 pkt 9). Powyższe oznacza, że przedmiotowa usługa (tj. zapewnienie dostępu do sieci Internet) jest świadczona zgodnie z dostępnymi warunkami i taka usługa może różnić się jakością

w zależności od miejsca, w którym kontrahent z niej korzysta.

Zawierając jednak umowę ze stroną powodową pozwany nie otrzymał żadnego odrębnego Regulaminu świadczenia Usług (...) do Internetu przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów, który obowiązywałby w dacie zawierania tej umowy.

Dowód: kserokopia Regulaminu Świadczenia Usług (...) dostępu do Internetu przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów, obowiązującego od dnia 19 stycznia 2013 r., przesłuchanie pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że między stroną powodową (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W. a pozwanym doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony, w ramach której to umowy pozwany miał otrzymać dostęp do sieci Internet w ramach usługi (...).

Wątpliwości budziła natomiast kwestia, czy rozwiązanie umowy wskazanej w pozwie nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie pozwanego, gdyż spowodowane było problemami technicznymi z dostępem do Internetu, czy też nastąpiło ono na skutek wypowiedzenia dokonanego przez stronę powodową z powodu zadłużenia pozwanego

z tytułu należnych opłat. W tym miejscu należy wskazać, że Sąd podziela w całości stanowisko pozwanego, że rozwiązanie umowy wskazanej w pozwie nastąpiło

w istocie nie z przyczyn leżących po stronie pozwanego, gdyż spowodowane było problemami technicznymi z dostępem do Internetu. Jak bowiem wynika z zebranych

w sprawie dowodów, w tym z dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania pozwanego, od marca 2015 r. we wskazanej przez pozwanego lokalizacji (P., ul (...), a nie D., os. (...)) – jak wskazywała strona powodowa) występowały trudności techniczne, które wpływały na jakość korzystania z Internetu. Począwszy więc od dnia 03 kwietnia 2015 r. najpierw w Salonie (...) w D., w którym była zawierana umowa, aż do dnia 17 kwietnia 2015 r., już za pośrednictwem infolinii, pozwany zgłaszał problemy techniczne z tą usługą (zasięgiem lub brakiem transmisji). Weryfikacja tych zgłoszeń przez stronę powodową wykazała, iż we wskazanej przez pozwanego lokalizacji faktycznie występowały trudności techniczne, które mogły wpływać na jakość korzystania z Internetu. Jednocześnie pozwany został poinformowany, iż ustawienia w tej kwestii zostały poprawione i obecnie świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się w sposób prawidłowy. Jednak w dalszym ciągu takie problemy techniczne występowały (kolejne zgłoszenie problemów

z zasięgiem w dniu 06 maja 2015 r.), w związku z tym pozwany złożył rezygnację z tej usługi i zaprzestał dokonywania opłat od sierpnia 2015 r.

.

Formalne zatem wypowiedzenie umowy przez stronę powodową pismem z dnia 16 października 2015 r. nie może rodzić ujemnych skutków dla pozwanego, w szczególności

w postaci obciążenia go opłatami za kolejny okres rozliczeniowy biegnący w okresie wypowiedzenia (to jest listopad 2015 r.). Takie zachowanie strony powodowej można bowiem potraktować jako nadużycie prawa, które nie korzysta z ochrony prawnej (art. 5 k.c.), zwłaszcza że przepisy Regulaminu świadczenia Usług (...) przez stronę powodową przewidują możliwość rozwiązania umowy przez Operatora w każdym czasie, bez zachowania okresu wypowiedzenia, między innymi w przypadku nieuregulowania przez Abonenta Rachunków Telekomunikacyjnych (§ 16 ust. 11 pkt i), jak to miało miejsce

w przypadku pozwanego, który nie uiszczył należności za trzy kolejne okresy rozliczeniowe (choć ostatecznie zadłużenie to uregulował). Nie zmienia tej oceny też okoliczność, że strona powodowa podjęła uprzednio decyzję o przyznaniu upustu do abonamentu

w wysokości 50 zł na dwa wcześniejsze okresy rozliczeniowe, jak też że istniały ograniczenia techniczne w świadczeniu usługi (...), skoro zawierając umowę ze stroną powodową nie otrzymał on żadnego odrębnego Regulaminu świadczenia Usług (...) do Internetu przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów, który obowiązywałby w dacie zawierania tej umowy.

O ile jednak ewentualne wątpliwości może budzić taka interpretacja odmowy uwzględnienia żądania zapłaty przez pozwanego należności za listopad 2015 r., o tyle odmienną kwestią jest zasadność obciążenia pozwanego przez stronę powodową karą umowną (opłatą specjalną), czemu dał już wyraz Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty (przynajmniej w części dotyczącej roszczenia w zakresie kary umownej). Wprawdzie takie uprawnienie daje Operatorowi przepis § 16 ust. 13 powołanego wyżej Regulaminu, ale przewiduje on możliwość żądania kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez Abonenta lub przez Operatora tylko

z przyczyn leżących po stronie Abonenta. Jak wykazał Sąd we wcześniejszych rozważaniach, rozwiązanie umowy zawartej przez strony nastąpiło w istocie z przyczyn nie leżących po stronie pozwanego, zatem już z tego względu żądanie strony powodowej w tym zakresie nie może się ostać. Ponadto należy powołać na uzasadnienie takiego stanowiska wskazany przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 r. (III CSK 288/06), z zastrzeżeniem jednak, że argumentacja zawarta w tym wyroku dotyczy niezasadności kary umownej w przypadku odstąpienia od umowy na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 483 § 1 k.c.).

Wobec powyższego, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.